

Zöld Miklós nemesi levele

Mi, III. Ferdinánd, Isten kegyelméből választott mindig fenséges római császár, Németország, Magyarország, Csehország, Dalmácia, Horvátország, Szlavónia, Ráma, Szerbia, Galícia, Lodoméria, Kunország, Bulgária stb. királya, Ausztria főhercege, Burgundia, Brabancia, Stájerország, Karintia, Krajna hercege, Morvaország örgrófja, Luxemburg és Felső-és Alsó Szilézia, Würthemberg és Thék hercege, Szvévia fejedelme, Habsburg, Tírol, Ferretum, Kyburg és Görc grófja, Elzász tartományi grófja, a Szent Római Birodalom Anasus fölötti részének, Burgoviának, és mindkét Lausitznak örgrófja, a Szlavon örgrófság, a Naon és Szalinéresz kikötők ura, stb.

Adjuk emlékezetül jelen iratunk rendjében jelentvén mindazoknak, kiket illet, hogy Mi egyrészt néhány hívünknek ezen ügyben Felségünk elé terjesztett igen alázatos kérésére és ajánlására, másrészt pedig megvizsgálván és megfontolván hívünk, Zöld Miklós híúségét és szolgálatait, melyeket ő elsősorban a Magyar Szent Korona országainak, majd Felségünknek különböző helyeken és időben híúségesen felmutatott, és tanúsított, és a jövőben híúségének hasonló állhatatosságával felmutatni és gondot viselni ígér. Egyrészt tehát ezért, másrészt pedig kegyelmünkéből és jóindulatunkból, mellyel mindenünknek és a kereszténység iránt érdemest és az erény gyakorlásán buzgolkodót fenséges elődeink, Magyarország néhai uralkodóinak példái szerint jutalmazni és érdemeiknek emlékét, amely őket nagyobb tettekre is serkentik, állítani szoktunk.

Ezért tehát ugyanezt a Zöld Miklóst és általa feleségét, Korda Zsuzsannát, fiát Jánost, és leányait, Erzsébetet és Annát, nemkülönbön ugyanazon atyától és anyától származó testvérét, ugyancsak, Zöld Jánost nem nemtelen helyzetükből és állapotukból, amelyben eddig maradtak, ahogy mondták, királyi hatalmunk teljességével és különös kegyelmünkkel kivévén, őket az említett Magyar Királyságunk és Kapcsolt Részeneinek nemes testületébe és sorába óhajtjuk számláltatni és beíratni. Beleegyezvén biztos tudással és határozott lélekkel megengedvén, hogy ők miként azelőtt történt, ettől fogva a jövőben minden elkövetkező időben mindazokkal a kegyekkel, megtiszteltetésekkel, engedélyekkel, kiváltságokkal, jogokkal, előjogokkal és mentességekkel, melyekkel a mondott Magyar Királyságunk és Kapcsolt Részeneinek igazi, régi és kétségtelen nemesei eddig bármily jog vagy szokás szerint éltek és örvendtek, élnek és örvendenek, azokkal élhessenek, annak örvendhessenek úgy ők, mint mindkét nembeli örökösök és leszármazottaik.

Ezen irántuk való jószágunknak, kegyelmünknek, jóindulatunknak és bőkezűségünknek bizonyosságául és igaz és kétségtelen nemességüknek jelül ezt a címert, illetve nemesi jelvényt

adományozzuk. Vagyis vörös színű, álló katonai pajzsot, melynek alapját zöld halom foglalja el, mely fölött egy természetesen ábrázolt farkas szétterpesztett hátsó lábain, magasba tartott farokkal és felegyenesedő testtel állni, és első lábai közül egyiket ragadozásra kinyújtani, másikban pedig mézáros bárdot tartani látszik a pajzs jobb oldala felé fordulva. A pajzson nyugvó katonai sisakot illetve nyitott, s az előbbihez mindenben hasonló támadó farkassal és királyi koronával díszített rostélyost láthatunk. A sisak felső részéről, illetve csúcsáról egyik oldalról sárga és tengerkék, másik oldalról pedig fehér és vörös, a pajzs szélét tetszetősen körülfolyó és magát a pajzsot csinosan díszítő sisaktakarókkal és szalagokkal, amint mindezek jelen levelünk kezdetén, illetve felső részén a festő kezével és művészetével saját természetes színeiben tisztábban megrajzolva és a szemlélő szemei elé állítva világosabban láthatók.

Ugyanezen Zöld Miklósnak és általa a fentebb név szerint megnevezett személyeknek, örököseiknek és mindkét nembeli leszármazottaiknak kegyesen adományozzuk és engedélyezzük, határozván nyugodt lelkijismerettel és szilárd akarattal megengedvén, hogy ők ettől fogva a jövőben és minden elkövetkezendő időben ezen címert, illetve nemesi jelvényt az említett Magyar Királyságunk és Kapcsolt Réseinek igaz, régi és kétségtelen nemeseiknek szokása szerint ugyanazon jogokkal, előjogokkal, szabadságokkal és mentességekkel, amelyekkel azok vagy természetes, vagy régi szokás alapján éltek és örvendtek, élnek és örvendenek is mindenütt, csatákban, küzdelmekben, harcokban, lándzsa-és harci játékokban, bajvívásokban, párviadalokban és mindenféle bármely más katonai és nemesi gyakorlatokban, valamint pecséteiken, takaróikon, kárpitjaikon, szőnyegeiken, gyűrűiken, zászlóikon, pajzsukon, sátraikon, házaikon és sírjaikon, általában pedig bárminő dolgaikban és hadbaszállásaikon a hamisítatlan, régi és valódi nemesség címén, mely által őket mindenki által, bármilyen állású, méltóságú, állapotú és magasabb méltóságú emberek is legyenek azok, megismerhetőkké, díszítetteké, mondatni, nevezeteni, tartatni és tekintetni akarjuk és rendeljük, hordhassák, viselhessék azt örökké használhassák, élvezhessék, annak örvendhessenek úgy ők, mint örököseik és mindkét nembeli leszármazottaik is.

Tehát megnemesítjük és megajándékozunk őket és megengedjük nekik jelen levelünk erejénél fogva. Ezen dolognak emlékeztére és örök erősségére kegyesen adományozzuk és engedélyezzük ugyanazon Zöld Miklósnak és általa a fentebb említett személyeknek és az ő örököseiknek és minden, már megszületett és még ezután születendő leszármazottaiknak mindkét nemből ezen titkos pecsétünkkel, mellyel mint Magyarország királya élünk megerősített kiváltságleveleinkben.

Kiadatott a mi kedvelt hívünknek, főtisztelendő Szelepcsényi György választott nyitrai püspöknek, ezen hely örökös főispánjának, tanácsosának és magyar udvari kancellárunknak. Kelt

Ebersdorff városunkban szeptember hó 23-án, az Úrnak ezerhatszázötvenegyedik, római császárságunk 15. a magyarországinak és a többieknek 6. a csehországinak pedig 25. évében, igen tisztelt és tisztelendő atyák a Krisztusban, Lippay György az esztergomi főszékesegyháznak, Püsky János kánonilag egyesült kalocsai és bácsi egyházaknak az említett Szelepcsényi György választott nyitrai, Kisdý Benedek választott egri, Zongor Zsigmond választott váradi, Petretich Péter zágrábi, Simándy István választott erdélyi, Széchenyi György választott veszprémi, Hoffmann Pál választott ..., a mondott Püsky János, mint győri adminisztrátor, Tornóczy Mátyás választott váci, Mariánusz Péter választott szerémi, Maravich Mariánusz testvér választott boszniai, Bielarich György testvér választott tinnini, Rphonczy István választott csanádi, Chrisostomus János testvér Szent Petronilláról, választott rozsonyi és Franciscus András testvér a zengi és modrusi egyházak választott püspökei Isten egyházait szerencsésen adományozván. Továbbá tekintetes és nagyságos erdődi Pálffy Pál gróf mondott Magyar Királyságunk nádora, gróf Csáky László országbíránk, gróf Azrinio Miklós említett dalmát, horvát és szlavón királyságaink bánja, Csáky István gróf főtárnokmester, az említett gróf Azrinio Miklós főlovászmester, monyorókeréki Erdődy György gróf főkamarsmester, Bottyány Ádám gróf főasztalnokmester, gróf Forgách Ferenc Ghimes örökös főispánja, főpohárnokmester, Nádasdy Ferenc főudvarmester és az előbb említett erdődi Pálffy Pál gróf pozsonyi főispán és mások igen számosan, akik Magyarország ispánságait és méltóságait viselik, Ferninánd sk. (ph.), Szelepcsényi György sk. nyitrai püspök, Ruthkay András sk.

Az Úrnak 1654. évében, a Reminiscere vasárnap (Húsvét előtt az 5. vasárnap) után következő legközelebbi pénteken, Szabolcs vármegyének, Petneháza községben tartott közgyűlésében. Ő császári és királyi szent Felségének, a mi legkegyelmesebb urunknak jelen címert, illetve nemesi jelvényt adó kegyelmes adományozó levele benyújtatott és bemutatott, és a mi hites jegyzőnk által tiszta és érthető szóval kihirdettetett. Zathureczky Lőrinc sk. vármegyei hites jegyző.

A nemesek vizsgálatára alakult küldöttségnek 1774. június 11-én, Váradolaszi püspöki mezővárosában tartott kísérlésán benyújtatott.

Beöthy János sk. hites helyettes jegyző által.